

Ενημέρωση από την δράση των Αναρχικών στις διαδηλώσεις “No kings” (ΗΠΑ)

Μετάφραση Ιωάννα Σπαή

Πηγή crimethinc.com

Αναφορές ανά τη χώρα

Ακολουθώντας το σύνθημα «**ΟΥΤΕ ΒΑΣΙΛΙΑΔΕΣ , ΟΥΤΕ ΑΦΕΝΤΕΣ**», ένα κάλεσμα για να υπάρξει μια αντιεξουσιαστική παρουσία στις 18 Οκτωβρίου 2025 στα συλλαλητήρια “**No kings**” σε όλες τις Ηνωμένες Πολιτείες. Επικοινωνήσα με αναρχικούς σε αρκετές πόλεις για να μάθουμε πώς πήγαν οι προσπάθειές τους και πώς αντιλαμβάνονται τις αλλαγές και τις προοπτικές αυτών των διαδηλώσεων.

Πολλοί από τους επίσημους διοργανωτές των διαδηλώσεων No Kings τονίζουν με πάθος ότι είναι ειρηνικές και νομοταγείς. Ταυτόχρονα, οι ομοσπονδιακές υπηρεσίες επιδεικνύουν την βιαιότητα και την αδιαφορία τους για το νομικό προηγούμενο, ενώ παράλληλα συσσωρεύουν σταθερά περισσότερους πόρους για να βλάψουν τις κοινότητες και να καταστείλουν την αντιπολίτευση. Ελλείψει ενός συγκεκριμένου σχεδίου για την αντιμετώπιση του γεγονότος ότι ο Ντόναλντ Τραμπ σαφώς δεν σκοπεύει να αποχωρήσει οικειοθελώς από το αξίωμα, η εστίαση σε συμβολικές, νομικές και ασήμαντες διαμαρτυρίες μπορεί μόνο να είναι αυτοκαταστροφική.

Για να ανταποκριθεί στην πρόκληση που θέτει ο ανερχόμενος φασισμός, το κίνημα κατά της κατάληψης της εξουσίας από τον Τραμπ θα πρέπει να βρει συγκεκριμένους τρόπους άσκησης επιρροής, πιθανώς συμπεριλαμβανομένων των τακτικών και των

στρατηγικών που έχουν αναπτύξει οι αναρχικοί. Αυτό, αντί να τρομάζει τους συμμετέχοντες, θα προσελκύσει όσους τείνουν να παραμένουν σε απόσταση από τους αγώνες μέχρι να διακυβευτεί κάτι ουσιαστικό – συμπεριλαμβανομένων πολλών από τους φτωχότερους και πιο καταπιεσμένους, οι οποίοι συμμετείχαν στην εξέγερση για την δολοφονία του Τζορτζ Φλόιντ, αλλά έχουν σε μεγάλο βαθμό παραμείνει στο περιθώριο κατά τη διάρκεια των διαδηλώσεων No Kings μέχρι στιγμής.

Παρά την επιθυμία πολλών διοργανωτών του No Kings να παραμείνουν ειρηνικοί, ο Ντόναλντ Τραμπ και οι υποστηρικτές του είναι αποφασισμένοι να τους παρουσιάσουν ως τρελούς εξτρεμιστές. Ο ηγέτης της πλειοψηφίας της Βουλής, Στιβ Σκαλίζ, χαρακτήρισε το No Kings «συγκέντρωση μίσους για την Αμερική». Ο πρόεδρος της Βουλής, Μάικ Τζόνσον, περιέγραψε τους συμμετέχοντες ως «υποστηρικτές της Χαμάς», «αντίφα» και «μαρξιστές», ενώ ο βουλευτής της πλειοψηφίας της Βουλής, Τομ Έμερ, τους περιέγραψε ως εκπροσώπους της «τρομοκρατικής πτέρυγας» του Δημοκρατικού Κόμματος, μιας «μικρής αλλά πολύ βίαιης και θορυβώδης ομάδας». Ο υπουργός Μεταφορών Σον Ντάφι δήλωσε στο Fox News «Αυτό είναι μέρος των αντιφασιστικών, πληρωμένων διαδηλωτών». Όλα αυτά είναι γελοία ψεύδη, αλλά θα πρέπει να καταδείξουν στους Δημοκρατικούς ότι **δεν θα κερδίσουν τίποτα απολύτως προσπαθώντας να δείξουν πόσο ειρηνικοί και υπάκουοι είναι**. Ο Τραμπ και οι λακέδες του στοχεύουν να τους εκφοβίσουν ώστε να γίνουν παθητικοί – αλλά ανεξάρτητα από το πόσο παθητικοί είναι, η κυβέρνηση σκοπεύει να τους αντιμετωπίσει ως τρομοκράτες.

Ας κατηγορήσουν οι ακροδεξιοί απατεώνες και ο ίδιος ο Ντόναλντ Τραμπ ότι οι διαδηλωτές του No Kings είναι «αντιφασίστες» ή, αντιφατικά, ότι οι αναρχικοί προσπαθούν να διεισδύσουν στις διαδηλώσεις του No Kings. Οι ίδιοι οι ισχυρισμοί τους θα υπονομεύσουν την αξιοπιστία αυτών των σημείων συζήτησης στα μάτια του ευρύτερου κοινού, ενώ παράλληλα θα αναγκάσουν εκατομμύρια ανθρώπους να αναρωτηθούν αν και αυτοί είναι πράγματι αντιφασίστες που θα πρέπει να επωφεληθούν από τα

μαθήματα της μακράς παράδοσης της αντιεξουσιαστικής αντίστασης. Υπάρχουν ήδη ενδείξεις ότι αυτό συμβαίνει.

Τα παρακάτω ανέκδοτα, που προέρχονται από ποικίλα περιβάλλοντα σε όλη τη χώρα, δείχνουν τις απαρχές της αναρχικής συμμετοχής σε ένα κίνημα που πρέπει να επεκταθεί και να ενταθεί αν θέλουμε να αποτρέψουμε τη συλλογική καταστροφή.

Πρώτος απολογισμός: Μια μικρή αστική πόλη

Μία ομάδα που κυμαίνεται μεταξύ πέντε και δέκα ανθρώπων με ένα πανό, τρικάκια και μερικά μεγάφωνα κατάφεραν να επαναδρομολογήσουν και να καθοδηγήσουν την μεγαλύτερη πορεία που έχω δει ποτέ μου σε μια μεσαίου μεγέθους αστική περιοχή. Δεν είμαι σίγουρος πόσο μεγάλη ήταν, ήταν σίγουρα τεράστια με βάση τα τοπικά δεδομένα, πιθανώς χιλιάδες, μια τάξη μεγέθους μεγαλύτερη από ό,τι είδαμε το 2020, καθώς περιέβαλε εντελώς ένα πάρκο με περιφέρεια άνω των τριών μιλίων.

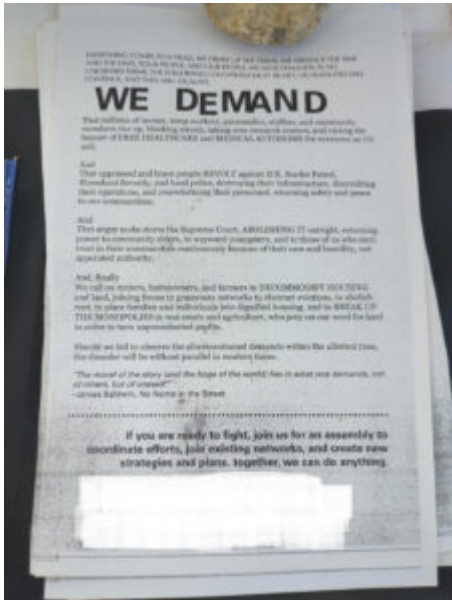
Στην αρχή, βαδίσουμε μόνοι μας στους δρόμους δίπλα στους διαδηλωτές της Indivisible, παρακάμπτοντας διάφορες αλληλεπιδράσεις με την αστυνομία ειρήνης που μας έλεγε να κατεβούμε από τον δρόμο. Η φράση «Αν το πλήθος είναι μεγαλύτερο από 100 άτομα, επιτρέπεται να πάρουμε μία λωρίδα» λειτούργησε καλά. Σταδιακά συγκεντρώσαμε μια αρκετά μεγάλη ομάδα για να σταματήσουμε σε μια διασταύρωση και στη συνέχεια στρίψαμε για να βαδίσουμε αντίθετα προς την κατεύθυνση της κυκλικής πορείας του πεζοδρομίου. Ως αποτέλεσμα, σχεδόν όλοι κάτω των 60 ετών (και μερικοί γενναίοι ηλικιωμένοι), συμπεριλαμβανομένων πολλών με πινακίδες υπέρ της «Antifa» και μερικές σημαίες των One Piece, κατέληξαν να κατεβαίνουν στους δρόμους σε μια μαζική θυμωμένη πορεία που αφήφησε τους Protest marshals (εθελοντές που βοηθούν την αστυνομία στη διαχείριση μιας συγκέντρωσης/πορείας). Διαδηλωτές με σκούτερ και μοτοσικλέτες μας προστάτευσαν αυθόρμητα το πίσω μέρος.

Σταματήσαμε σε διασταυρώσεις για να μεταφέρουμε το μήνυμά μας μέσω των μεγαφώνων και να προσκαλέσουμε το πλήθος να μας ακολουθήσει παρακολουθώντας μια εκδήλωση που είχαμε οργανώσει εκ των προτέρων (βλ. φυλλάδιο). Βαδίζοντας στο κέντρο της πόλης με ελάχιστη έως καθόλου αστυνομική παρουσία, ακόμη και ένα ή δύο άτομα να είχαν προετοιμαστεί καλύτερα θα μπορούσαν ίσως να είχαν ξεκινήσει κάτι ιστορικό. Αλλά αυτή η παρέμβαση – η πρώτη εδώ και πολύ καιρό στην οποία έχω δει διαδηλωτές να πραγματοποιούν με επιτυχία κάτι παρόμοιο με μια μαζική πορεία – είναι ένας προάγγελος των όσων θα ακολουθήσουν.

Το παρακάτω βίντεο δείχνει πώς ξεκίνησε και στη συνέχεια πώς συνέχισε. Οι φωτογραφίες δείχνουν τα τρικάκια που διανείμαμε και διαβάσαμε από τα μεγάφωνα και τα τραπέζια με τα zine που στήσαμε στο πάρκο, πέρα από όλα τα ντόνατς, νερό και μάσκες που διανείμαμε.

Πολύς κόσμος ήταν πολύ διστακτικός με το να εμπλακούν με ανθρώπους εκτός κινήματος αυτή τη στιγμή. Πιστεύω ότι είναι ένα λάθος. Οι φασίστες συνέθλιψαν την οικονομία, συστηματικά αποξένωσαν κάθε δημογραφικό στοιχείο εκτός των ναζί του Τουίτερ, και κατέστρεψαν την νομιμότητα των ομοσπονδιακών αρχών επιβολής του νόμου, των μέσων ενημέρωσης, του Ανωτάτου Δικαστηρίου και των δύο πολιτικών κομμάτων. Οι άνθρωποι είναι έξαλλοι, φοβισμένοι και αναζητούν απαντήσεις. Από πολλές απόψεις, είναι το ιδανικό περιβάλλον για τους αναρχικούς, αλλά πρέπει να είμαστε πρόθυμοι να βγούμε από τη ζώνη άνεσής μας, να υπερασπιστούμε ανοιχτά και περήφανα τα ιδανικά μας και να αναλάβουμε κάποια ρίσκα εμπιστευόμενοι τους απλούς ανθρώπους. Το πιο σημαντικό είναι ότι οι τελευταίοι εννέα μήνες έχουν δείξει ότι κανείς δεν έρχεται να μας σώσει. Αν δεν σηκωθούμε για να ανταποκριθούμε στη στιγμή – όχι μόνο οι αναρχικοί, αλλά όλοι οι απόκληροι που αντιτίθενται στον φασισμό – αυτό θα

μπορούσε κάλλιστα να μας κοστίσει τη ζωή μας. Γι' αυτό πήγα στη συγκέντρωση. Ήθελα να ενημερώσω και τους άλλους επαναστάτες ότι δεν είναι μόνοι, ότι υπάρχουν και άλλοι τρόποι αντίστασης εκτός από τις άκαμπτες φιλελεύθερες πορείες, ότι δεν χρειάζεται να περιμένουμε την άδεια από κάποια εθνική οργάνωση για να αναλάβουμε δράση.

Δεύτερος απολογισμός: Μια μεγάλη κωμόπολη.

Συμμετείχα στη συγκέντρωση No Kings εδώ επειδή σύντροφοι είχαν βοηθήσει στην οργάνωσή της και επειδή ήταν ο καλύτερος τοπικός χώρος που μπορούσα να φανταστώ για να συναντήσω άλλους ανθρώπους που θέλουν να οργανωθούν, να αντισταθούν και να αντεπιτεθούν.

Το 50501 είναι ουσιαστικά απλώς ένα meme που υποστηρίζεται από κάποια signal threads και ομάδες στο Facebook. Είναι εξαιρετικά ποικιλόμορφο πολιτικά και πολλοί αναρχικοί και κομμουνιστές φίλοι έχουν εμπλακεί σε τοπικό και κρατικό επίπεδο. Δεν ξέρω τι ακριβώς σημαίνει να λέω ότι ένα τόσο χαλαρό δίκτυο συνεργάζεται με την αστυνομία ή τους

Δημοκρατικούς. Αυτό σημαίνει απλώς ότι ορισμένες προσωπικότητες μέσα σε αυτό (είτε σημαντικές είτε ασήμαντες) το έχουν κάνει, αλλά αυτό δεν αντικατοπτρίζει μια συλλογική συμφωνία που να υποστηρίζει αυτή τη συμπεριφορά. Υπό αυτές τις συνθήκες, νομίζω ότι θα πρέπει να αποφεύγουμε τις γενικευμένες κατηγορίες και, αντίθετα, απλώς να απομακρύνουμε τον πολιτικό μέσο όρο από τη συνεργασία της αστυνομίας ή την εξάρτηση από τους Δημοκρατικούς.

Οι κίνδυνοι ήταν σχεδόν μηδενικοί. Πολλές παρανοϊκές φήμες διαδόθηκαν τις προηγούμενες ημέρες. Σύντροφοι προσπάθησαν να τις καταρρίψουν και να καθησυχάσουν όσους ήταν νέοι στην πολιτική δραστηριότητα, οι οποίοι ήταν οι πραγματικοί στόχοι αυτού του μύλου των φημών. Είναι σαφές ότι ο φόβος είναι το μεγαλύτερο εμπόδιό μας αυτή τη στιγμή, περισσότερο από την πραγματική καταστολή, τη βία ή το ντράμα.

Είδα μια ηλικιωμένη φίλη που βίωσε μια δεκαετία ομοσπονδιακής παρενόχλησης επειδή ήταν φίλη με μερικούς από τους κατηγορούμενους του Green Scare. Δεν ανάρρωσε ποτέ πραγματικά και δεν βγαίνει συχνά σε πολιτικά πράγματα, ως αποτέλεσμα του τραύματος και του φόβου. Χάρηκε πολύ που βρέθηκε σε αυτή την εκδήλωση και συμμετείχε στην παράνομη πορεία απόσχισης μαζί μας και ίσως με 400 άλλα άτομα. Προσπαθούσε να σκεφτεί νέα συνθήματα και συνομιλούσε χαρούμενα μαζί μου κοντά στην πρώτη γραμμή της πορείας.

Νομίζω ότι θα ήταν καλύτερο για τους συντρόφους να είχαν έρθει όχι μόνο με φυλλάδια και ριζοσπαστικά zine, αλλά και με πανό και εργαλεία για να κάνουν την πορεία πιο σίγουρη και ικανή. Δεδομένης της ενέργειας που υπήρχε, ακόμη και αυτό το μεγάλο πλήθος, ενθουσιασμένο αλλά και φοβισμένο, πιθανότατα θα ήταν ενθουσιασμένο να κάνει περισσότερα βήματα προς την μαχητικότητα, με μικρά πράγματα όπως κιμωλία και πυροτεχνήματα. Ήταν καθοριστικό το γεγονός ότι κάποιοι άνθρωποι έφεραν το δικό τους κινητό ηχοσύστημα, ξεχωριστό από αυτό που χρησιμοποιούσαν οι επίσημοι ομιλητές.

Τρίτος απολογισμός: Μια μικρή πόλη.

Στην πρώτη συγκέντρωση No Kings στην πόλη μας, τον Ιούνιο του 2025, ένα μπλοκ αναρχικών και άλλων αντιεξουσιαστών ξεκίνησε από μια διαφορετική τοποθεσία πιο κάτω στην περίφημη τοπική λεωφόρο και παρέλασε δίπλα από τη συγκέντρωση No Kings σε μια νεκρική πομπή με ένα φέρετρο για τον Ντόναλντ Τραμπ. Αυτή η παρέμβαση ήταν μεγάλη επιτυχία, προσελκύοντας περίπου εκατό άτομα από το πλήθος στο Δημαρχείο στο Ομοσπονδιακό Κτίριο, έναν από τους λίγους στόχους εδώ που συνδέεται πραγματικά με το καθεστώς στην Ουάσινγκτον. Το Ομοσπονδιακό Κτίριο φρουρούνταν αυστηρά από πράκτορες του DHS, οι οποίοι είχαν τεθεί σε υψηλή επιφυλακή μετά από μια ενέργεια λίγες εβδομάδες νωρίτερα, στην οποία κάποιος προφανώς χρησιμοποίησε ένα μαρκαδόρο κι έγραψε "Fuck ICE" σε μια γυάλινη πόρτα.

Λόγω αυτής της παρέμβασης, η τοπική ομάδα των Δημοκρατικών που διευθύνει τις φιλελεύθερες διαμαρτυρίες μη κερδοσκοπικών οργανώσεων 50501 μετακινήθηκε από την ιστορική λεωφόρο (ένας αυτοκινητόδρομος διπλής κατεύθυνσης που είναι πολύ εύκολο να μπλοκαριστεί η κυκλοφορία) σε ένα πάρκο στη Δυτική Πλευρά που εφάπτεται ενός αυτοκινητόδρομου οκτώ λωρίδων. Το 2020, οι φιλελεύθεροι που ήθελαν να αποτρέψουν την πιθανότητα μιας

πορείας μετά τη δολοφονία του Τζορτζ Φλόιντ πραγματοποίησαν επίσης αγρυπνία σε αυτό το πάρκο, αν και ευτυχώς, οι τοπικοί μαθητές λυκείου έκαναν τη δική τους παρέμβαση ως απάντηση. Ήταν σαφές στους αναρχικούς και στα παιδιά της πλατείας ότι επρόκειτο για μια προσπάθεια που αποσκοπούσε στον περιορισμό της ικανότητάς μας να βγαίνουμε στους δρόμους. Μετά την επιτυχία της περφόρμανς την πρώτη φορά, οι άνθρωποι ονειρεύτηκαν μια άλλη ιδέα για το πώς να παρέμβουν. Το σχέδιο ήταν να κατασκευαστεί μια μαριονέτα του Βασιλιά Ντόναλντ Τραμπ που θα απαιτούσε από τους διαδηλωτές να παραμείνουν στο πεζοδρόμιο και να μην κάνουν τίποτα για να απειλήσουν πραγματικά το καθεστώς του – μέχρι που ένας μοναχικός γελωτοποιός θα ηγούνταν μιας εξέγερσης δουλοπάροικων που θα συντρίβουν και θα καταστρέφουν τη μαριονέτα.

Δυστυχώς, η απειλή σφοδρών καταιγίδων και ανέμων με ένταση ανεμοστρόβιλων στην περιοχή μας υπονόμεισε αυτό το σχέδιο και την τελευταία στιγμή, οι άνθρωποι έπρεπε να σχεδιάσουν μια πιο μαχητική παρέμβαση.

Περίπου δώδεκα αναρχικοί, πλατειακοί και άλλοι ριζοσπάστες συγκεντρώθηκαν στο πάρκο στις 18 Οκτωβρίου με το σχέδιο να πάρουν μία ή δύο λωρίδες του αυτοκινητόδρομου και στη συνέχεια να επιστρέψουν στο πάρκο μέσω των ήσυχων κατοικημένων δρόμων που βρίσκονται κοντά. Σύμφωνα με μεταγενέστερες αναφορές, περίπου 2000 άτομα συγκεντρώθηκαν στο πάρκο και παρατάχθηκαν στο πεζοδρόμιο εκατέρωθεν του αυτοκινητόδρομου. Η ενέργεια και το ηθικό του πλήθους ήταν χαμηλά. Παρά το γεγονός ότι υποτίθεται ότι χρηματοδοτούνταν από δισεκατομμυριούχους, οι φιλελεύθεροι δεν είχαν φέρει μεγάφωνα, δεν ηγούνταν συνθημάτων και δεν είχαν μουσική στις καρδιές τους. Αρχίσαμε να βαδίζουμε γύρω από το πάρκο, συγκεντρώνοντας ένα πλήθος περίπου σαράντα ατόμων που φώναζαν και τραγουδούσαν. Οι άνθρωποι τραγούδησαν το *Bella Ciao*, καθώς και έναν τοπικό ύμνο που δημιουργήθηκε για την τελευταία παρέμβαση στο συλλαλητήριο *No Kings*, που λέει:

Όχι Βασιλιάδες! Όχι Αφέντες! Όχι παλιοφασίστες μπάσταρδοι!

Όχι Βασιλιάδες! Όχι Αφέντες! Όχι παλιοφασίστες μπάσταρδοι!

Όχι Βασιλιάδες! Όχι Αφέντες! Όχι παλιοφασίστες μπάσταρδοι!

Αφήστε τους να κρεμαστούν από τα πόδια τους, αφήστε τα όρνια να φάνε

Αυτόν τον παλιοφασίστα μπάσταρδο!»

Μετά από μερικούς γύρους γύρω από το πάρκο, καταφέραμε να βγούμε στον αυτοκινητόδρομο με ένα πανό από την εποχή που ο Ντόναλντ Τραμπ ήρθε στο Νότιο Ιλινόις το 2018. Έγραφε «Όλοι οι δρόμοι κλειστοί στον φασισμό!» – ένα παιχνίδι με το σύνθημα της πόλης.

Περίπου σαράντα άτομα πήραν γρήγορα δύο λωρίδες κυκλοφορίας, μπλοκάροντας έντονα και τις δύο λωρίδες. Ένα περιπολικό μας ακολούθησε και πολύ λίγοι άνθρωποι προσχώρησαν από το πλήθος, αλλά πολλοί μας επευφημούσαν. Ανεβήκαμε τον αυτοκινητόδρομο πριν επιστρέψουμε σε κατοικημένους δρόμους όπου οι περισσότεροι άνθρωποι βγήκαν από τα σπίτια τους και μας επευφημούσαν. Καθώς πλησιάζαμε πίσω στο πάρκο για να ολοκληρώσουμε την χαρούμενη και μαχητική πορεία, δύο γέροι με κίτρινα γιλέκα πήδηξαν έξω προσπαθώντας να εμποδίσουν την πορεία, βιντεοσκοπώντας μας και ισχυριζόμενοι ότι ήμασταν πράκτορες της ICE επειδή φορούσαμε μάσκες. Ένας από τους ηλικιωμένους άνδρες άρπαξε ακόμη και το πρόσωπο ενός από αυτούς που κρατούσαν το πανό. Οι άνθρωποι φώναζαν αντιφασιστικά συνθήματα από πάνω τους, πνίγοντάς τους. Η πορεία επέστρεψε με ασφάλεια στο πάρκο.

Πολλοί άνθρωποι ήρθαν και μας ευχαρίστησαν για τα συνθήματα, τη μουσική, ακόμη και «τον ενθουσιασμό». Ενώ οι φιλελεύθεροι διοργανωτές κοκκίνισαν για την παρέμβασή μας, εμείς συνεχίσαμε τον χαρούμενο δρόμο μας.

Ενώ αυτό μπορεί να μην είναι τόσο συναρπαστικό όσο οι μαχητικές εφευρέσεις ή δράσεις στις μεγάλες πόλεις, πρέπει να προωθήσουμε το κίνημα όσο το δυνατόν περισσότερο οπουδήποτε και παντού. Το να καθόμαστε σπίτι καταγγέλλοντας και επικρίνοντας θα ήταν λάθος. Πολλοί καλοί άνθρωποι που δεν έχουν άλλη ιδέα για το πώς να αγωνιστούν παρακολούθησαν αυτή την εκδήλωση. Ας ελπίσουμε ότι η πράξη μας σήμαινε κάτι για τους ανθρώπους και οι άνθρωποι που συναντήσαμε εκεί θα νιώσουν πιο ικανοί να σταθούν στο ύψος των περιστάσεων όταν τα πράγματα κλιμακωθούν.

Μερικές Ερωτήσεις σε Αναρχικούς σε όλη τη Χώρα

Γιατί παρακολουθήσατε τη συγκέντρωση No Kings;

- Όταν οι άνθρωποι συγκεντρώνονται δημόσια για να εκφράσουν τη διαφωνία τους, αυτός είναι ένας χώρος που αξίζει να καταληφθεί και να ριζοσπαστικοποιηθεί. Η εμφάνιση σημαίνει ότι πρέπει να διασφαλίσουμε ότι το μήνυμα της απόλυτης απελευθέρωσης δεν θα σβηστεί από φιλελεύθερα επιχειρήματα.
- Οι σύντροφοί μου και εγώ σκεφτήκαμε ότι θα υπήρχαν πολλοί άνθρωποι που θα χρησιμοποιούσαν την πορεία No Kings για να αντιμετωπίσουν την ICE στην πόλη μας. Ελπίσαμε ότι θα υπήρχε αρκετό χάος ώστε η αστυνομία να χάσει τον έλεγχο της κατάστασης και ο κόσμος να θυμηθεί πώς ήμασταν τον Ιούνιο και να απωλέσει μέρος του διάχυτου φόβου που φαίνεται να έχει βυθιστεί σε όλη την πόλη.
- Σε γενικές γραμμές, συμφώνησα με την πρόταση της CrimethInc. Νομίζω ότι είναι σημαντικό για εμάς (τους

αναρχικούς και τους αντιεξουσιαστές γενικότερα) να έχουμε ξανά μια ορατή παρουσία στους δρόμους. Πέρασαμε πολλά χρόνια πειραματιζόμενοι με διάφορες προσεγγίσεις για να είμαστε περισσότερο ή λιγότερο ορατοί, και μου φαίνεται σαφές τώρα ότι πρέπει να είμαστε αναγνωρίσιμοι χωρίς να είμαστε στοχευμένοι.

- Η ομάδα στην οποία ανήκω δεν πήγε ως επί το πλείστον στη συγκέντρωση, τουλάχιστον όχι ως ομάδα εντός της πορείας. Η συγκέντρωση No Kings που διοργανώθηκε στο κέντρο της πόλης είχε προγραμματιστεί από τις 8 έως τις 10 π.μ. - πολύ νωρίς- αλλά μεταφέρθηκε απευθείας σε ένα ολόημερο πολυπολιτισμικό φεστιβάλ "Tucson Meet Yourself" με χιλιάδες ανθρώπους, καντίνες, τοπικούς οργανισμούς υπεράσπισης και οικογένειες. Εκεί εμφανίστηκα με ένα σακίδιο γεμάτο περιοδικά και μερικές εκατοντάδες φυλλάδια σχετικά με την κινητοποίηση κατά του ICE και τον αντιαυταρχισμό. Μερικοί από εμάς τα γράψαμε και τα φωτογράφισαμε χθες.
- Παρευρέθηκα στη συγκέντρωση No Kings για να διανείμω προπαγάνδα – τόσο για να αμφισβητήσω τις πιο φιλελεύθερες αφηγήσεις σχετικά με το πώς είναι σκόπιμο να ανταποκριθούμε στην τρέχουσα στιγμή όσο και για να προσκαλέσω άτομα με παρόμοιους πολιτικούς στόχους σε συζήτηση με το κίνημά μας. Στόχευα επίσης να προσθέσω μια συγκρουσιακή χροιά στη διαδήλωση.

Οι No Kings, 50501 και το κίνημα Indivisible ασπάζονται την φιλελεύθερη πολιτική. Συνεργάζονται με την αστυνομία και το Δημοκρατικό Κόμμα. Πώς συμφιλιωθήκατε με αυτό;

- Δεν πήγα για να υποστηρίξω την πολιτική τους, πήγα για να αντιμετωπίσω τα όρια της πολιτικής τους. Οι αναρχικοί δεν χρειάζεται να περιμένουν τέλειες συνθήκες ή τέλειους

συντρόφους για να δράσουν. Η παρουσία σε φιλελεύθερους χώρους μπορεί να ανοίξει στιγμές στις οποίες οι άνθρωποι αρχίζουν να βλέπουν ότι το κράτος και οι επιβολείς του δεν θα τους σώσουν. Το βλέπω αυτό ως εμπλοκή, όχι ως ευθυγράμμιση.

- Πήγαμε εκεί ως αυτόνομα άτομα για να συμμετάσχουμε σε ένα μαζικό κίνημα κατά του φασισμού, όχι για να διαφωνήσουμε με τους φιλελεύθερους διοργανωτές που είπαν σε όλους να μείνουν στο πεζοδρόμιο. Πολλοί από τους ανθρώπους που εμφανίζονται σε αυτές τις διαμαρτυρίες δεν είναι ιδεολογικά αφοσιωμένοι στην νομιμότητα ή τον πασιφισμό. Απλώς βλέπουν τα παραπάνω ως το μόνο παιχνίδι στην πόλη. Πιστεύω ότι είναι δουλειά μας να προκαλέσουμε μεταξύ των απλών πολιτών πραγματική αντίσταση. Το γεγονός ότι δώδεκα άτομα με λογότυπο και λογαριασμό στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης διεκδικούν την εξουσία να λένε σε όλους τους άλλους σε μια εκδήλωση τι να κάνουν δεν σημαίνει ότι πρέπει να ακούσουμε. Δεν νομίζω ότι υπάρχει κάποια αντίφαση που να μπορούμε να συμβιβάσουμε. Εμφανιζόμαστε, υποστηρίζουμε τις αξίες μας, προσπαθούμε να πείσουμε άλλους ανθρώπους να ενταχθούν μαζί μας και κάνουμε αυτές τις οργανώσεις άσχετες.
- Νιώθω αρκετά άνετα να χρησιμοποιώ φιλελεύθερες εκδηλώσεις για να δημιουργήσω δράσεις διάσπασης. Είναι μια μέθοδος που έχει δοκιμαστεί και έχει αποδειχθεί αξιόπιστη και αποτελεσματική τακτική και αυτό δεν μου φάνηκε διαφορετικό. Οι μεγάλες συγκεντρώσεις προσελκύουν πολλούς συντρόφους που αναζητούν κάτι πιο ριζοσπαστικό, οπότε είναι καλό να είμαστε εκεί για να τους βρούμε. Φαίνεται ότι βρισκόμαστε σε ένα μοτίβο αναμονής στο οποίο οι φασίστες επιβάλλουν σιγά σιγά στρατιωτικό νόμο και οι άνθρωποι φοβούνται πολύ να κάνουν οτιδήποτε επειδή πιστεύουν ότι αυτό θα μπορούσε να χειροτερέψει την κατάσταση. Αλλά νομίζω ότι είναι σημαντικό να εντείνουμε τις αντιφάσεις και να οδηγήσουμε το κράτος σε υπερβολική δράση, προκειμένου να πυροδοτήσουμε το είδος της εκτεταμένης οργής που είναι ικανή να αντιμετωπίσει

πραγματικά το κράτος.

- Αυτοί οι boomers θέλουν απλώς κάποιον να μιλήσουν. Αποφύγαμε τους διοργανωτές και πήγαμε εκεί που θα ήταν ο περισσότερος κόσμος.
- Υπήρχαν πολλοί άδειοι σταθμοί στο φεστιβάλ folklife όπου οι πωλητές είχαν κλείσει νωρίς ή δεν έφτασαν ποτέ. Προσπαθήσαμε να στήσουμε ένα περίπτερο για την «Ένωση Κυβερνήσεων της Κομητείας Πίμα» για να είμαστε αστείοι, αλλά εμφανίστηκε ο τύπος που την διηύθυνε, οπότε απλώς μετακινηθήκαμε σε ένα άλλο άδειο περίπτερο και φτιάξαμε μια πινακίδα που έγραφε «Αναρχική Πολεμική Γραφή σε ΧΑΜΗΛΗ ΤΙΜΗ». Όλα τα πράγματα ήταν δωρεάν.

Κάποιοι το περιγράφουν διαδικτυακά ως “επικίνδυνο” να συμμετέχεις σε δημόσιες συγκεντρώσεις. Ποιά πιστεύετε ότι είναι τα ρίσκα;

- Πάντα υπάρχει ρίσκο όταν προκαλείς την εξουσία, μπάτσοι, παρακολούθηση, συντηρητικοί, διάρρευση προσωπικών δεδομένων. Αλλά το να κρυβόμαστε δεν μας κάνει πιο ασφαλείς. Μπορούμε να ελαχιστοποιήσουμε τη ζημιά με την αμοιβαία υποστήριξη, καλή παιδεία ασφάλειας και επίγνωση της κατάστασης, αλλά το ρίσκο είναι μέρος της πραγματικότητας της αντίστασης.
- Δεν είμαι σίγουρος ότι το ένισα τόσο ριψοκίνδυνο. Το Λος Άντζελες έχει διαφορετική άποψη από τις ρεπουμπλικανικές πολιτείες για αυτό, αλλά ήξερα ότι θα αντιμετωπίζαμε την αστυνομία του Λος Άντζελες κι όχι την ICE και πιθανές ομοσπονδιακές κατηγορίες (οι οποίες είναι πιο επικίνδυνες, αν και στο Λος Άντζελες δεν είναι τόσο ριψοκίνδυνα όσο πολύ πιστεύουν). Με χιλιάδες αριστερούς τριγύρω να παρέχουν κάλυψη, αυτό φάνηκε ως την πιο ασφαλή από τις πράξεις που συμβαίνουν στο Λος Άντζελες αυτήν την στιγμή. Οποσδήποτε πιο ασφαλή από το

να αντιμετωπίζαμε την ICE κατά τη διάρκεια μιας επιδρομής.

- Τι στο διάολο λένε ως “επικίνδυνο” για τους αναρχικούς να βρίσκονται στις συγκεντρώσεις No Kings; Είναι επικίνδυνο για εμάς να ΜΗΝ είμαστε εκεί.
- Φυσικά κι είναι επικίνδυνο. Το καθεστώς δηλώνει ξεκάθαρα την επιθυμία του να συνθλίψει το κίνημά μας και να φυλακίσει, σκοτώσει ή απελάσει οποιονδήποτε ο οποίος στέκεται στο διάβα του. Το να λαμβάνεις δράση κατά του καθεστώτος με οποιοδήποτε τρόπο, ακόμη και συμβολικά, συνεπάγεται έναν αυξημένο κίνδυνο για παρακολούθηση, αστυνομική βία και καταστολή. Παρόλα αυτά θεωρώ ότι τώρα τα ρίσκα της μη συμμετοχής είναι ακόμη μεγαλύτερα. Το μόνο εμπόδιο για το μέχρι πού μπορούν αυτή τη στιγμή να φτάσουν οι φασίστες είναι η αντίστασή μας, κι εάν χάσουμε, σκοπεύουν να μας σκοτώσουν. Πρέπει να ξεφύγουμε από την λογική ότι το να βλέπουμε τον κίνδυνο ως κάτι που μπορούμε να επιλέξουμε, και να αναγνωρίσουμε ότι, είτε μας αρέσει είτε όχι, είμαστε κλειδωμένοι σε έναν αγώνα για την επιβίωσή μας.
- Πφφ, αυτό είναι απλά κοινωνικό άγχος. Περίμενα ότι θα μας διώξουν γιατί κλέψαμε ένα τραπεζάκι, αλλά μας επέτρεψαν να μείνουμε όλη την μέρα. Στην περίπτωση που θα μας πέταγαν έξω, είχαμε σχεδιάσει απλά να μετακινηθούμε σε άλλο μέρος του φεστιβάλ, να πάρουμε άλλο τραπεζάκι, ή να διανείμουμε zine στο πόδι.
- Πολλοί άνθρωποι θέλουν να μιλήσουν για την επαναστατική αντικρατική πολιτική αυτή τη στιγμή. Ένωσα καλά που εμφανιζόταν ως «οι ίδιοι», βάζοντας ρητά αναρχικές ιδέες μπροστά σε ανθρώπους και βλέποντας ποιος είναι πρόθυμος να εμπλακεί.
- Σε αυτή την περίπτωση, όντας σε μια πόλη που έχει ήδη επιχειρήσει την ανάπτυξη ομοσπονδιακών στρατευμάτων και κατακλύζεται από τα ανθρώπινα σκουπίδια που εργάζονται για το ICE, προσωπικά αισθάνθηκα εξαιρετικά ανήσυχος. Η μαζική παρακολούθηση είναι πραγματική και είναι κακή. Δεδομένου του πλαισίου, ωστόσο, αισθάνθηκα ότι οι

βασικές πρακτικές ασφαλείας όπως η μάσκα ήταν επαρκείς. Ο χρόνος θα δείξει αν αυτό είναι αλήθεια. Οι άνθρωποι με τους οποίους ήμουν μαζί, χρησιμοποιούσαν ως επί το πλείστον ως ευκαιρία για να είναι ορατοί. Κανείς δεν σχεδίαζε να κάνει κάτι πέρα από το να συμμετάσχει στην πορεία, κάτι που επηρέασε τις αποφάσεις μας. Μερικοί άνθρωποι δεν φόρεσαν μάσκα, μερικοί άνθρωποι ήταν σε μπλοκ, μερικοί άνθρωποι κάπου στο ενδιάμεσο.

- Ήξερα ότι με την συμμετοχή στην συγκέντρωση σήμαινε ότι δεν διατρέχαμε μεγάλο κίνδυνο σύλληψης και ξυλοδαρμό από την αστυνομία ή βίας από την ακροδεξιά. Αλλά ο μεγαλύτερος κίνδυνος στην πραγματικότητα δεν ήταν σε σχέση με την προσωπική μου ασφάλεια, αλλά ότι θα αποτυγχάναμε να έχουμε αντίκτυπο στο πλήθος ή να προσεγγίσουμε άλλους ανθρώπους που είναι δυσαρεστημένοι με την κυβέρνηση Τραμπ και τις φιλελεύθερες απαντήσεις σε αυτό.

Τι πιστεύεις ότι επιτεύχθηκε;

- Είχα πολλές καλές συζητήσεις με ανθρώπους που ήταν θετικοί σε αυτό που κάναμε, αλλά νομίζω ότι το πιο ελπιδοφόρο πράγμα ήταν ακριβώς πόσοι άνθρωποι ενώθηκαν μαζί μας στους δρόμους μόλις αποδείξαμε ότι ήταν δυνατό. Μια ηλικιωμένη γυναίκα από τα προάστια έπεσε ενώ βάδιζε στο δρόμο, και όταν τη βοηθήσαμε και τη ρωτήσαμε αν ήθελε να τη βοηθήσουμε να επιστρέψει στο πεζοδρόμιο αρνήθηκε. «Ήμουν στους δρόμους ενάντια στον πόλεμο στο Βιετνάμ και θέλω να είμαι στους δρόμους και τώρα». Μίλησα επίσης με μερικούς νέους ανθρώπους εκ των υστέρων, οι οποίοι ενθουσιάστηκαν πολύ με την εμπειρία και έψαχναν διάφορους τρόπους να παραμείνουν ενεργοί. Η συνήθης γραμμή που υιοθετήθηκε από πολλούς αυταρχικούς λόγους διαμαρτυρίας (τόσο φιλελεύθερα όσο και

λενινιστικά) είναι ότι οι μη επιτρεπόμενες διαμαρτυρίες στους δρόμους είναι πολύ επικίνδυνες για τους ηλικιωμένους ή τα παιδιά, ώστε να αποξενώνουν εγγενώς «τις μάζες» που δεν είναι έτοιμες για τόσο μεγάλα επαναστατικά βήματα όπως το περπάτημα στο δρόμο χωρίς άδεια. Ήταν καλό να βιώσουμε μια υπενθύμιση του πόσο εντελώς ψευδές είναι αυτό.

- Άλλοι ακτιβιστές και ομάδες υπεράσπισης ήταν ανοιχτοί στο να είμαστε εκεί. Παραδόξως, αυτό περιελάμβανε τα «Humane Borders» – την απύουσα ανθρωπιστική ομάδα της οποίας το περίπτερο είχαμε αναλάβει. Κάποια στιγμή, ένα από τα μέλη τους σταμάτησε από το τραπέζι μας για να ρωτήσει ποιοι ήμασταν. Ήμασταν ξεκάθαροι μαζί της ότι θέλαμε απλώς να διανείμουμε την ελεύθερη αναρχική λογοτεχνία εκεί, αφού αυτό το τραπέζι δεν χρησιμοποιούνταν διαφορετικά. «Από τότε που τα Ανθρώπινα Σύνορα δεν εμφανίστηκαν, είμαστε εδώ για το No Borders!!! Και όλοι μισούμε τον ICE!» Στην αρχή, φαινόταν μπερδεμένη από τις γελοιοτήτές μας, αλλά ήρθε αργότερα για να πει ότι η ομάδα της ήταν χαρούμενη που χρησιμοποιούσαμε το τραπέζι τους!
- Βρήκα υποσχόμενο ότι υπάρχουν σαφώς άνθρωποι προσανατολισμένοι προς τη δράση των μαχητών στο δρόμο που μας είναι άγνωστες. Σκέφτομαι ιδιαίτερα τις ομάδες των παιδιών που έχουν μεξικανικές σημαίες.
- Αυτό που μου φαινόταν πιο ελπιδοφόρο ήταν να βλέπω πενήντα περίπου θορυβώδεις ανθρώπους, πολλοί από τους οποίους ήταν εντελώς ξένοι, να συνεχίζουν να συγκεντρώνονται προκλητικά στο δρόμο αφού οι αστυνομικοί τούς είπαν επανειλημμένα να πάνε σπίτι τους. Ένιωθαν σαφώς ανικανοποίητοι από τους φιλελεύθερους που ηγούνταν της πορείας και ενεργοποιήθηκαν έντονα από αυτό που είχαν να πουν οι αναρχικοί και την ενέργεια που έφερναν στη διαδήλωση, ακόμη και όταν έγινε σαφές ότι προσελκύαμε την οργή τόσο των διοργανωτών όσο και της αστυνομίας. Είδαμε ανθρώπους εμπνευσμένους και να προσελκύονται από επαναστατικά μηνύματα.

- Μερικοί σύντροφοι ήταν σε θέση να προσελκύσουν ένα μεγάλο πλήθος περίπου χιλίων ανθρώπων από τη συγκέντρωση No Kings στο Δημαρχείο στο κέντρο κράτησης με ένα δυνατό κινητό ηχείο και μερικά κίτρινα γιλέκα διαμαρτυρίας. Το πλήθος στο MDC ήταν πραγματικά εμπνευσμένο από αυτό, και υπήρχαν κάποιες αψιμαχίες με τους μπάτσους, αν και τίποτα πολύ φιλόδοξο. Όλοι ήταν πολύ υπέρ του συνθήματος “γαμημένη αστυνομία” και οι άνθρωποι ζήτησαν να ακούσουν το «Fuck the Police» του Boosie περίπου επτά φορές. Κάποια στιγμή, περίπου εκατό άνθρωποι χόρευαν το Payaso de Rodeo, το οποίο ήταν πραγματικά διασκεδαστικό, και υπήρχε ένας ολόκληρος χορός σε ένα σετ του Μοντερέι. Νομίζω ότι οι μπάτσοι θα μπορούσαν να πουν ότι έχαναν τον έλεγχο της κατάστασης, γιατί αμέσως μετά τον χορό έβγαλαν τα άλογα και έγιναν πραγματικά επιθετικοί για την εκκαθάριση της διασταύρωσης.
- Στήσαμε μια σειρά από τραπέζια φορτωμένα με εκατοντάδες zines, αφίσες και αυτοκόλλητα. Μία από τους εθελοντές της εκδήλωσης μας πλησίασε, λίγο επιφυλακτική, και ρώτησε τι κάναμε. Της είπα ότι είμαστε μόνο μερικά άτομα που προσπαθούσαν να μοιραστούν ιδέες και ανοιχτή συζήτηση. Ενώ στην αρχή ήταν επιφυλακτική σιγά σιγά άρχισε να θέλει να μάθει για δράση μας. Μέχρι το τέλος, χαμογελούσε, έκανε ερωτήσεις και έφευγε με μια χούφτα zines.

Τι εύχεσαι να είχες δει στο No Kings που, εκ των υστέρων, θα μπορούσες να βοηθήσεις συνεισφέροντάς του εσύ ο ίδιος;

- Περισσότερη αυτόνομη παρουσία, περισσότερα πανό, ανταλλαγή δεξιοτήτων, τέχνη, αυθόρμητα συνθήματα που να μην προέρχονται από τους διοργανωτές. Χώροι όπου οι άνθρωποι θα μπορούσαν να μιλήσουν ελεύθερα χωρίς μια

σκηνή που να τους λέει πώς μοιάζει ο «ασφαλής» ακτιβισμός.

- Η προπαγάνδα μας ενθαρρύνει την άμεση δράση και τον πολιτικό πειραματισμό. Τα φυλλάδια έχουν όλα έναν κωδικό QR για ένα signal thread «ανακοινώσεων» που δημοσιεύει επερχόμενες αντιεξουσιαστικές εκδηλώσεις, τις δικές μας πορείες και τα συναφή. Αλλά δεν έχουμε μια συγκεκριμένη επερχόμενη εκδήλωση στο ημερολόγιό μας αυτό το μήνα, η οποία προσκαλεί τη συμμετοχή του κοινού, για παράδειγμα, δεν έχουμε κάνει έκκληση για τη συγκρότηση μιας συνέλευσης για όλη την πόλη. Αυτού του είδους τα πράγματα δεν έχουν ακόμα οργανωθεί.
- Θα ήθελα να μπορούμε να κάνουμε μια πιο συντονισμένη διανομή πολιτικού υλικού , ώστε να έχουμε κάνει περισσότερες συζητήσεις με τους ανθρώπους. Δεν υπάρχουν πολλοί από εμάς, γεγονός που καθιστά δύσκολο να έχουμε ανθρώπους να κινούνται μαζί. Νομίζω ότι το να είμαστε ελαφρώς πιο στοχευμένοι στην προβολή μας αντί να δίνουμε απλώς φυλλάδια και zines σε όποιον θα τα πάρει πιθανότατα θα μας ωφελήσει στο μέλλον.
- Μακάρι να είχα δει πιο θεαματικές παρουσιάσεις των πολιτικών μας μηνυμάτων – είτε ρίξεις πανό, αφισοκολλήσεις, σημαίες ή ομοιώματα που καίγονται, είτε οτιδήποτε άλλο. Εκ των υστέρων, είναι σαφές ότι η πορεία ήταν απλώς ένα τεράστιο θέαμα, που ήταν ένα «διασκεδαστικό απόγευμα» για πολλούς φιλελεύθερους. Το να βάλουμε μια αναρχική ανατροπή σε αυτό για να κάνουμε την παρουσία μας όσο το δυνατόν πιο ορατή σε άλλους θα μπορούσε να ήταν κάπως ελπιδοφόρα για εμάς και να κινητοποιήσουμε τους άλλους εκεί, αν γίνει στις σωστές στιγμές στα σωστά πλαίσια. Επιπλέον, σε πολλά διαφορετικά σημεία, οι αναρχικοί θα μπορούσαν να έχουν κάνει μια προσπάθεια να είναι στο μπροστινό μέρος της πορείας με μεγάλα, ενισχυμένα πανό και ένα megaphone για να αμφισβητήσουν τα μηνύματα και την εικόνα των διοργανωτών, και ενδεχομένως ακόμη και να ξεκινήσουν μια αποσχισθείσα πορεία στο τέλος ή κοντά στο τέλος της

διαδρομής με εκείνους που δεν ήθελαν να τελειώσουν τη διαδρομή ή έψαχναν για άλλους τρόπους να εκφράσουν την πολιτική τους απογοήτευση.

- Μακάρι να είχαμε προετοιμάσει περισσότερους τρόπους για να ακολουθήσουν οι άνθρωποι μετά το γεγονός. Διανείμαμε φυλλάδια για ένα μελλοντικό γεγονός κατά του ICE ευρέως, αλλά πολλοί άνθρωποι ήθελαν πιο άμεσους τρόπους για να συνδεθούν και δεν είχαμε πραγματικά έναν τρόπο να το κάνουμε αυτό πέρα από την κοινή χρήση ονομάτων χρηστών Signal, κάτι που δεν είναι ιδανικό. Στο μέλλον, ελπίζουμε να θέσουμε σε λειτουργία ένα τοπικό ημερολόγιο εκδηλώσεων που θα επιτρέψει στους ανθρώπους να συνδεθούν σε εκδηλώσεις λιγότερο υψηλού κινδύνου και ίσως μια σύνδεση με ένα κανάλι signal ή signal thread μόνο για διαχειριστές θα ήταν επίσης καλή.
- Κατά κύριο λόγο, αισθάνομαι ότι αν υπήρχε ένα άλλο γκρουπ ανθρώπων που έκαναν πορείες, θα μπορούσαν να έχουν περάσει από το κέντρο της πόλης ή σε έναν αυτοκινητόδρομο, και αυτό θα είχε χωρίσει τις δυνάμεις των μπάτσων και το κέντρο κράτησης πιθανότατα θα είχε πραγματικά εκραγεί, κάτι που θα ήταν μια τεράστια νίκη για το κίνημα κατά του ICE αυτή τη στιγμή.
- Σκεφτόμουν τι σημαίνει ότι περιμένουμε αυτές τις μεγάλες φιλελεύθερες οργανώσεις να οργανώσουν μαζικές ενέργειες, ώστε να μπορέσουμε να τις καταλάβουμε και πόσο χάνουμε με το να είμαστε εξαρτημένοι από αυτούς. Ταυτόχρονα, κάνοντας αυτή τη δουλειά εμείς οι ίδιοι απαιτεί πολλή ενέργεια και οικοδόμηση συνασπισμού που απομακρύνεται από την εργασία των ενοικιαστών και την οργάνωση οικοδόμησης κτιρίων βάσης, οπότε ποτέ δεν φαίνεται να είναι η καλύτερη χρήση του χρόνου. Αλλά και πάλι, αναρωτιέμαι αν υπάρχει τρόπος να αλλάξει αυτή η δυναμική.